

Convertirea lui Pavel

Sabat după-amiază

Completează și memorează: „Du-te, căci el este un _____ pe care l-am ales ca să ducă Numele Meu înaintea _____, înaintea _____ și înaintea fiilor lui Israel.” (Faptele apostolilor 9:15)

Convertirea lui Saul din Tars (devenit ulterior Pavel) a fost un eveniment remarcabil în istoria bisericii apostolice. Însă nu este importantă doar pentru că un fost dușman al bisericii a devenit creștin autentic, ci datorită lucrării pe care el avea să o îndeplinească pentru răspândirea Evangheliei. El îi urmărise cu înverșunare pe primii credincioși și pagubele pe care ar fi putut să le producă bisericii de curând apărute ar fi fost enorme. El dispunea și de voința, și de sprijinul oficialităților pentru a distruge biserica. Însă, când a fost chemat de Dumnezeu în drumul său spre Damasc, a răspuns cu supunere și a devenit cel mai mare apostol. „Dintre cei mai aprigi și mai neobosiți persecutori ai bisericii lui Hristos s-a ridicat cel mai abil apărător și cel mai eficient vestitor al Evangheliei.” – Ellen G. White, *Sketches from the Life of Paul*, p. 9

Măsurile luate până atunci de Pavel pentru prigonirea bisericii primare aveau să-i trezească permanent în suflet simțământul de nevrednicie, dar și simțământul adânc de recunoștință că harul lui Dumnezeu nu a rămas fără rod în cazul lui.

Pavel era evreu, născut în Tars, capitala Ciliciei (Faptele 21:39), dar crescuse în Ierusalim și studiasse sub îndrumarea lui Gamaliel (Faptele 22:3), cel mai influent învățător fariseu din acea vreme. Ca fariseu, Pavel era un om foarte religios, doar că zelul lui era vecin cu fanatismul (Galateni 1:14). Așa a ajuns să-și dea acordul pentru uciderea lui Ștefan și așa a devenit personajul-cheie în persecuția declanșată imediat după aceea.

1. Ce măsuri declară Pavel că a luat împotriva bisericii?

Faptele 26:9-11 _____

Pavel a scris că Evanghelia era un motiv de poticnire pentru iudei (1 Corinteni 1:23). Iudeii nu-L puteau accepta pe Isus deoarece El nu corespundea profilului tradițional al lui Mesia ca Împărat și, în plus, pentru că era de neconceput ca Unsul Domnului să moară *pe cruce*, de vreme ce Scriptura spunea că oricine este atârnat pe lemn este sub blestemul lui Dumnezeu (Deuteronomul 21:23). Pentru ei, răstignirea era o dovadă grotescă împotriva lui Isus, era infirmarea cea mai clară a declarațiilor bisericii despre Isus.

Pasajul din Faptele 9:1,2 ni-l prezintă pe Saul din Tars prigonindu-i pe credincioși. Damascul era o cetate importantă, situată la aproximativ două sute de kilometri nord de Ierusalim, cu o populație evreiască numeroasă. Evreii care locuiau în afara granițelor Iudeei erau organizați într-un fel de rețea cu sediul la Ierusalim (Sinedriu), sinagogile având rol de centre de sprijin pentru comunitățile locale. Între Sinedriu și aceste comunități exista o comunicare permanentă prin intermediul scrisorilor duse de *shaliah*, „trimisul” (din ebraicul *shalah*, „a trimite”). Un *shaliah* era un agent autorizat, ales de Sinedriu pentru a îndeplini diferite atribuții religioase.

Când i-a cerut marelui-preot, președintele Sinedriului, scrisori către sinagogile din Damasc, Pavel a devenit *shaliah*, având autoritate să-i aresteze pe urmașii lui Isus și să-i aducă la Ierusalim (compară cu Faptele 26:12). În greacă, echivalentul lui *shaliah* este *apostolos*, de unde derivă cuvântul „apostol”. Așadar, înainte să fie apostol al lui Isus Hristos, Pavel a fost apostolul Sinedriului.

Care este cea mai recentă ocazie în care ai fost inițial contra unui lucru pentru ca apoi să-ți schimbi părerea? Ce lecții ar fi trebuit să înveți cu acea ocazie?

Luni, 30 iulie

Pe drumul spre Damasc

2. Ce s-a întâmplat cu Pavel pe drumul spre Damasc? Ce înseamnă cuvintele lui Isus rediate în versetul 5 din următorul pasaj?

Faptele 9:3-9 _____

Faptele 26:14 _____

Când Pavel și însoțitorii lui s-au apropiat de Damasc, s-a întâmplat un lucru neașteptat: pe la amiază, s-a văzut strălucind în jurul lui o lumină puternică din cer și s-a auzit un glas care i-a vorbit. Nu a fost o viziune așa cum aveau profeții, ci o manifestare divină care îl viza aproape exclusiv pe Pavel. Însoțitorii lui au văzut lumina, însă doar el a orbit; au auzit glasul și ei, dar numai el a înțeles cuvintele. Lumina era slava divină a lui Isus cel înviat, care i s-a arătat lui Pavel personal (Faptele 22:14). În 1 Corinteni 9:1; 15:8, Pavel afirmă că L-a văzut pe Isus, fapt care îl plasa pe aceeași treaptă cu cei doisprezece, ca martor al învierii Sale și ca apostol autorizat al Său.

Pavel a fost marcat de dialogul avut cu Isus chiar mai mult decât de lumină. Înainte de acest eveniment, era absolut convins că, nimicindu-i pe urmașii lui Isus din Nazaret, făcea lucrarea lui Dumnezeu de curățare a iudaismului de o erezie periculoasă și îngrozitoare. Acum a aflat cu consternare că Isus era viu într-adevăr și că El Se identifica personal cu toți cei prizoniți de Saul.

Isus a folosit se pare o zicală de origine grecească, cunoscută lui Pavel: „Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într-un țepuș” (Faptele 26:14). Este imaginea în care o vită înjugată nu merge în direcția arătată de vergeaua cu care o mână stăpânul și se împunge în vârful ascuțit al acesteia. Împotrindu-se, nu face decât să sufere.

Zicala aceasta face probabil referire la frământarea din mintea lui Pavel – numită de Biblie lucrarea Duhului Sfânt (Ioan 16:8-11) – fiindcă nu mai putea reveni asupra deciziei luate în cazul lui Ștefan. „Saul avusese o parte importantă în judecarea și osândirea lui Ștefan, iar izbitoarele dovezi ale prezenței lui Dumnezeu lângă martir l-au făcut pe Saul să se îndoiască de dreptatea cauzei pe care o susținuse împotriva urmașilor lui Isus. Mintea îi era profund frământată. În nedumerirea sa, el a cerut sfat de la aceia în a căror înțelepciune și judecată avea deplină încredere. În cele din urmă, argumentele preoților și ale mai-marilor poporului l-au convins că Ștefan era un hulitor de Dumnezeu, că Hristos, cel pe care Îl predica ucenicul martir, fusese un înșelător și că aceia care se găseau în slujbele sfinte aveau desigur dreptate.” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 83

Martți, 31 iulie

Venirea lui Anania

Când și-a dat seama că vorbea cu Isus Însuși, Saul a pus o întrebare care l-a oferit Domnului ocazia așteptată: „Doamne, ce vrei să fac?” (Faptele 22:10). Ea arată părerea lui de rău pentru faptele săvârșite până la momentul acela, dar și dispoziția necondiționată

de a se lăsa îndrumat de Isus de atunci înainte. El a fost dus de însoțitori în Damasc, unde a așteptat îndrumări despre ce trebuia să facă mai departe.

În Faptele 9:10-19, Biblia ne arată cum a lucrat Domnul ca să-l pregătească pe Saul din Tars pentru a fi transformat în apostolul Pavel. I-a cerut lui Anania într-o viziune să se ducă la Saul și să-și pună mâinile peste el ca să-și recapete vederea. Anania îl știa deja pe Saul și știa câți credincioși suferiseră și chiar muriseră din cauza lui. El aflase de motivul venirii lui Pavel în Damasc și n-ar fi vrut nicidecum să fie prima lui victimă de acolo. Ezitarea lui este explicabilă.

Ceea ce nu știa era că Saul avusese deja o întâlnire personală cu Isus care îi schimbaseră radical viața. Nu aflase că el nu mai lucra pentru Sinedriu și că tocmai fusese chemat de Domnul în slujba Sa. Nu știa că el nu mai era un apostol al Sinedriului, ci instrumentul ales de Isus pentru a duce Evanghelia la evrei și la neamuri.

3. Ce declarație specială face Pavel cu privire la slujba lui de apostol?

Galateni 1:1,11,12 _____

În Galateni, Pavel susține că a primit Evanghelia pe care o propovăduia și slujba de apostol de la Isus Hristos și nu de la o autoritate omenească. Afirmatia aceasta nu neagă rolul jucat de Anania în chemarea lui. Anania nu a făcut decât să-i confirme misiunea pe care o primise deja pe drumul spre Damasc de la Isus Însuși.

Schimbarea pe care o suferise fusese atât de evidentă, încât nu putea fi pusă pe seama vreunui om. Doar intervenția divină poate fi explicația pentru trecerea lui bruscă de la opoziția cea mai feroastră față de Isus la acceptarea Lui ca Mântuitor și Domn, renunțând la absolut tot – convingeri, reputație, carieră – pentru a deveni un apostol devotat și eficient.

Ce aspecte din convertirea lui Saul ne arată cum acționează harul divin în viața omului? Ce îți spune convertirea lui despre persoanele cu privire la care te îndoiești că vor veni vreodată la credința adevărată?

Miercuri, 1 august

Începutul slujirii lui Pavel

În Faptele 9:19-25 citim că, după convertire, Pavel a rămas câteva zile în Damasc înainte de a se întoarce în Ierusalim (vers. 26). În Galateni 1:17, el adaugă că, înainte să revină în Ierusalim, a mai petrecut un timp și în Arabia, unde se pare că, în singurătate, și-a reevaluat cunoștințele teologice. „Aici, în singurătatea deșertului, Pavel a avut din belșug ocazia să studieze și să mediteze în liniște.” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 92

4. În ce a constat lucrarea lui Pavel în Damasc?

Faptele 9:20-25

Când a plecat din Ierusalim cu scrisori de la marele-preot, ținta lui Pavel era să-i prindă pe creștinii iudei despre care bănuia că se refugiaseră în sinagogile din Damasc (Faptele 9:2). Acum, după întâlnirea cu Isus, a ajuns în aceste sinagogi nu pentru a-i aresta pe credincioși, ci pentru a le spori numărul; nu pentru a demonstra că Isus ar fi fost un impostor, ci pentru a arăta că El era Mesia cel așteptat de Israel. Oare ce o fi fost în mintea celor care-l știau ca prigonitor în timp ce-l ascultau dând mărturie despre Isus? Ce altceva decât uimire că Saul din Tars se schimbase și lucra pentru biserică! (Probabil că nu-și imaginau ce influență extraordinară avea să aibă acest nou-convertit!)

Neputând să-l contrazică, dușmanii lui au complotat să-i ia viața. Când relatează acest episod (2 Corinteni 11:32,33), Pavel lasă să se înțeleagă că ei l-au denunțat la autoritățile locale pentru a-l prin-

de. Însă credincioșii l-au ajutat să fugă, coborându-l într-o coșniță prin fereastra unei case construite probabil pe zidul cetății.

Pavel a fost conștient de la bun început că avea să înfrunte greutăți (Faptele 9:16). Împotrivirea, persecuția și suferința aveau să devină un lucru obișnuit în lucrarea lui, dar nimic nu avea să-i zdruncine credința și simțul datoriei, în pofida problemelor și încercărilor întâlnite la fiecare pas în noua sa viață în Hristos (2 Corinteni 4:8,9).

Pavel nu a renunțat la credință, în ciuda problemelor și opoziției. Noi ne păstrăm credința când ne confruntăm cu probleme?

Joi, 2 august

Întoarcerea la Ierusalim

După ce a fugit din Damasc, Pavel s-a întors la Ierusalim pentru prima oară de când plecase de acolo ca persecutor. Lucrul acesta s-a întâmplat la trei ani după convertire (Galateni 1:18). Nu i-a fost ușor, desigur, fiindcă a avut probleme și în biserică, și în afara ei.

5. Ce a făcut Pavel la întoarcerea în Ierusalim?

Faptele 9:26-30 _____

În Ierusalim, Pavel a încercat să li se alăture apostolilor. Deși avea deja trei ani de când era creștin, vestea convertirii lui era atât de puțin credibilă, încât, la fel ca Anania înaintea lor, și apostolii s-au arătat sceptici. S-au temut că era doar un complot bine pus la punct. Și și-au păstrat rezervele până când au aflat detalii despre convertirea și despre lucrarea lui de la Barnaba, un levit din Cipru, care vorbea grecește (Faptele 4:36,37). Probabil că s-au minunat și ei de modul cum l-a schimbat Dumnezeu; asta desigur după ce s-au convins de sinceritatea lui!

Rezervele de acest tip n-au dispărut totuși niciodată complet, dacă nu din cauza faptelor lui din trecut, de persecutare a biseri-

cii, cel puțin din cauza Evangheliei pe care o propovăduia. La fel ca în cazul lui Ștefan, credincioșilor iudei, inclusiv apostolilor le-a fost greu să accepte ideea universalității credinței creștine și faptul că ea nu mai era clădită pe sistemul ceremonial din Vechiul Testament (în special pe sistemul de jertfe), expirat odată cu moartea lui Isus pe cruce. În biserica din Iudeea, cercul de apropiați ai lui Pavel avea să fie format permanent din evrei care vorbeau grecește: Barnaba, Filip – unul din cei șapte (Faptele 21:8) –, Mnason, tot din Cipru (vers. 16). Chiar și câțiva ani mai târziu, Pavel a primit reproșuri din partea conducătorilor bisericii din Ierusalim pentru o învățătură pe care o propovăduise practic și Ștefan (vers. 21).

În perioada de cincisprezece ani de ședere în Ierusalim (Galateni 1:18), Pavel a decis, se pare, să le vestească Evanghelia iudeilor necredincioși pe care îi instigase odinioară împotriva lui Ștefan. Dar, la fel ca în cazul lui Ștefan, împotrivirea a fost atât de mare, încât viața îi era pusă în pericol. Isus i-a cerut într-o viziune să plece repede din Ierusalim ca să rămână în viață (Faptele 22:17-21). Cu ajutorul fraților de credință, a coborât în cetatea-port Cezareea, iar de acolo a plecat în orașul natal din Cilicia, unde a rămas câțiva ani, după care a pornit în călătoriile sale misionare.

Vineri, 3 august

Un gând de încheiere

„Uciderea unui general în luptă înseamnă o pierdere pentru armata lui, însă moartea sa nu-i dă puteri noi dușmanului. Dar, când un bărbat de vază se alătură forțelor potrivnice, nu numai că se pierd serviciile lui, dar cei cărora li se alătură dobândesc un avantaj categoric. În drumul spre Damasc, Domnul ar fi putut foarte ușor să-l lovească pe Saul din Tars cu moartea și astfel puterea prigonoasă ar fi fost foarte mult slăbită. Dar, în providența Sa, Dumnezeu nu numai că i-a cruțat viața, ci l-a și convertit, în felul acesta transferând un luptător de frunte din tabăra vrăjmașului în aceea a lui Hristos.”
– Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, pp. 91–92

„Hristos le poruncise ucenicilor Lui să se ducă și să facă ucenici din toate neamurile, însă învățăturile pe care le primiseră anterior de la iudei îi împiedicau să înțeleagă cuvintele Învățătorului lor și de aceea au fost înceți în a le pune în practică. Ei se numeau copiii ai lui Avraam și se considerau moștenitori ai făgăduinței divine. Abia după câțiva ani de la înălțarea Domnului, gândirea lor a devenit suficient de largă pentru a înțelege clar ce a dorit El să le spună, că trebuiau să lucreze pentru convertirea neamurilor la fel ca pentru cea a iudeilor.” – Ellen G. White, *Sketches From the Life of Paul*, p. 38

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Filipeni 2 – Coloseni 4

1. Cu privire la cine le spunea Pavel filipenilor: „Uitați-vă bine la...”?

2. Cine era/erau „bucuria și cununa” lui Pavel?

3. Ce scrie Pavel că i s-a dat „să întregască”?

4. Cine se lupta întotdeauna în rugăciune pentru coloseni?

Istoria mântuirii, cap. 23

5. Ce intenționa Dumnezeu să le arate israeliților, prin prăbușirea zidurilor Ierihonului?

Obiective

- La nivelul cunoștințelor:** Membrii grupei să identifice pașii convertirii lui Saul.
- La nivelul sentimentelor:** Să aprecieze receptivitatea lui Saul la îndemnul lui Dumnezeu.
- La nivel practic:** Să-și ia ca model hotărârea de care a dat dovadă Saul în slujirea Domnului.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Pașii în transformarea lui Saul

- A. Care erau obiectivele principale ale lui Saul înainte de convertire?
- B. Ce a făcut posibilă transformarea lui din persecutor în apostol?

II. Sentimente: Receptivitatea și supunerea lui Saul

- A. Ce l-a determinat pe Saul să devină receptiv la chemarea lui Dumnezeu?
- B. Ce legătură există între porunca pe care i-a dat-o Dumnezeu lui Saul de a se ridica și a merge în cetate (Faptele 9:6) și declarația lui ulterioară: „N-am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești” (Faptele 26:19)?
- C. Cum a rămas Saul credincios chemării de a fi un vas ales de Dumnezeu (Faptele 9:15)?

III. Practic: Să-l slujim lui Dumnezeu cu hotărâre

- A. Cum poți fi un vas ales de Dumnezeu în societatea, în colectivitatea în care trăiești?
- B. La ce lucruri trebuie să renunți și ce lucruri trebuie să accepți pentru a te converti cu adevărat?

Rezumat: Transformarea celui mai mare persecutor al creștinismului în cel mai mare apărător al lui este o dovadă că Dumnezeu poate transforma viața oricui.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasaje în studiu: Galateni 1:1; 1 Corinteni 9:1.

Ideea de bază: Pavel a fost un om cu o mare credință și încredere și de un mare curaj datorită consacrării lui fără rezerve față de Isus,

Cel pe care L-a întâlnit pe drumul spre Damasc. Întâlnirea aceasta i-a influențat întreaga viață și l-a transformat într-un misionar plin de îndrăzneală și de Duh Sfânt. Iată ce le scria el corintenilor despre sursa puterii lui în fața împotrivrării: „Nu sunt eu slobod? Nu sunt eu apostol? N-am văzut eu pe Isus?” (1 Corinteni 9:1). Studiul de săptămâna aceasta ne arată că încrederea și curajul derivă din supunerea noastră față de chemarea de a fi ucenicii lui Isus.

Pavel spune despre sine că este „cel mai neînsemnat dintre apostoli” (1 Corinteni 15:9). Însă nimeni n-a reușit să-l întrecă în lucrarea de răspândire a veștii bune despre Isus în lume. El a trecut cele mai multe granițe, a înființat cele mai multe biserici și a scris cele mai multe texte de teologie creștină. El însuși declară că și-a primit chemarea „nu de la oameni, nici printr-un om, ci prin Isus Hristos și prin Dumnezeu Tatăl” (Galateni 1:1). Viața lui s-a schimbat pentru totdeauna în momentul în care s-a întâlnit cu Isus pe drumul spre Damasc. Tema studiului nostru este istoria transformării marelui apostol.

Discuție: De ce afirmă Pavel că este „cel mai neînsemnat dintre toți sfinții” (Efeseni 3:8), dacă a excelat în atât de multe domenii ale vieții și slujirii? Ce relație există între smerenie și eficiența noastră ca urmași și martori ai lui Isus? Gândește-te la o persoană care te-a influențat pozitiv. Ce calități pe care le ai astăzi îi datorezi?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

„Când Domnul Hristos i S-a descoperit și când a fost convins că îl persecuta pe Isus în persoana sfinților Săi, Pavel a primit adevărul așa cum este el în Isus. În mintea și în caracterul lui s-a manifestat o putere de schimbare, iar el a ajuns să fie un om nou în Hristos Isus. El a primit adevărul pe deplin, așa încât nimic de pe pământ și nici din iad nu a fost în stare să-i zguduie credința.” – Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 1, p. 302

Studiul acesta se ocupă de cele trei etape din viața lui Pavel: persecutor, convertit și apostol.

Comentariu biblic

I. Saul persecutorul

(Revezi împreună cu grupa Faptele 7:58; 8:1,3; 26:9-11.)

Primele patru referiri la Saul din cartea Faptele apostolilor conturează profilul său de persecutor al primilor creștini. În prima referire, Saul pă-

zește hainele celor care îl târau pe Ștefan afară din cetate, ca să-lucidă cu pietre (Faptele 7:58). În a doua, Faptele 8:1, aflăm că el s-a învoit la uciderea lui Ștefan – act pentru care a fost ales „membru al Sinedriului” (vezi Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 76). Dorința de putere începe deseori cu un compromis tacit, pentru ca apoi să continue cu acceptarea rapidă a înălțării de sine. O faptă rea duce la o faptă și mai îndrăzneată. În a treia referire, Faptele 8:3, Saul își aduce la îndeplinire acțiunea diabolică în Ierusalim: „Făcea prăpăd în biserică, intra prin case, lua cu sila pe bărbați și pe femei și-i arunca în temniță.” În a patra, Faptele 9:1, se arată că, pentru zelosul fariseu, pedepsirea credincioșilor din Ierusalim nu era de ajuns. În elanul său de a șterge biserica de pe fața pământului, se duce la Damasc, unde se găseau numeroși credincioși. Misiunea sa de a „sufila” uciderea are acum susținere din partea marelui-preot din Ierusalim (Faptele 9:1). „Pentru o vreme, el a fost un puternic instrument în mâinile lui Satana pentru a-și împlini răzvrătirea sa împotriva Fiului lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 76. După aceea a urmat „vedenia” care l-a orbit pe drumul spre Damasc.

De discutat: Gamaliel a fost un fariseu cu vază și un învățător cu prestigiu în iudaism. El i-a oprit pe farisei să-i omoare pe apostoli printr-un sfat înțelept: „Dacă încercarea, sau lucrarea aceasta, [creștinismul] este de la Dumnezeu, n-o veți putea nimici” (Faptele 5:39). Saul a fost elevul lui eminent. Ce l-a determinat pe Saul să acționeze totuși contrar sfatului învățătorului său și să încerce să-i nimicească pe creștini?

II. Saul convertitul

(Revezi împreună cu grupa Faptele 9:1-19; 22:1-10; 26:12-18.)

Când vrea să aducă la îndeplinire o misiune, Dumnezeu Își alege un om. De exemplu, El l-a ales pe Avraam din Ur, pe Moise când era în pustie, pe Daniel în Babilon, pe Estera în Medo-Persia, pe Ioan Botezătorul în pustie, pe Petru, pescarul din Galileea. Apoi l-a ales pe Saul din Tars. Convertirea lui Saul și transformarea sa din prigonitor al creștinismului în evanghelist de frunte și misionar activ în lucrarea mondială are o însemnătate extraordinară. Întâlnirea cu Isus și viziunea orbitoare de pe drumul spre Damasc l-au transformat din dușmanul de moarte al creștinismului în apărătorul ei de seamă. Drumul spre Damasc s-a

transformat dintr-un drum spreucidere într-un loc de întâlnire cu Isus cel viu. „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?”, l-a întrebat glasul din cer (Faptele 9:4). „Cine ești Tu, Doamne?” a dorit să știe persecutorul. Răspunsul l-a înlemnit: „Eu sunt Isus” (vers. 5). Isus are acest dar de a schimba cursul vieții oamenilor. Martori în acest sens sunt fariseul Nicodim, Iair, fruntașul sinagogii, văduva din Nain, femeia anonimă de la fântâna din Samaria, sutașul cu robul bolnav, Lazăr și surorile lui, Simon leprosul, Ana și Caiafa, Irod și Pilat, Saul și mulți alții. Ferice de cine se supune intervenției Sale! Saul s-a supus și a pus cea mai importantă întrebare posibilă: „Doamne, ce vrei să fac?” (Faptele 9:6). Așa a avut loc convertirea sa. Mai departe, în cetate, a aflat ce îi rezerva viitorul.

De discutat: Isus cel viu i-a pus lui Saul întrebarea pătrunzătoare: „Pentru ce Mă prigonești?” Implicația ei este profundă: orice faptă de oprimare și orice cuvânt de defăimare la adresa cuiva sunt considerate de Isus a-l fi adresate Lui. Ce ne spune această întrebare despre importanța modului în care ne raportăm unii la alții?

III. Saul apostolul

(Revezi împreună cu grupa Faptele 9:26-30; 26:12-19.)

Transformarea lui Saul din cel mai crunt prigonitor al bisericii în cel mai înflăcărat apărător al ei este o experiență de excepție. Ce s-a întâmplat după întâlnirea lui cu Isus pe drumul spre Damasc putem afla din informațiile pe care le găsim în Faptele 9 și în Galateni 1:15-24:

1) Anania rostește acele plăcute cuvinte, „frate Saule”, iar ostilitatea lui față de creștini dispare (Faptele 9:17). Anania îl botează.

2) Saul predică despre Isus în Damasc cu multă putere de convingere.

3) Saul pleacă în Arabia (Galateni 1:17) ca să se roage, să mediteze și să primească de la Dumnezeu o descoperire despre modul în care să-L slujească.

4) Saul revine la Damasc și slujește acolo trei ani.

5) Saul se întoarce în Ierusalim ca să li se alăture ucenicilor (Faptele 9:26).

6) Apostolii nu sunt siguri de convertirea lui și sunt convinși abia când un alt convertit, Barnaba, le istorisește cum Saul „pe drum, văzuse pe Domnul... și cum în Damasc propovăduise cu îndrăzneală în Numele lui Isus” (Faptele 9:27).

7) Saul rămâne în Ierusalim, propovăduiește cu îndrăzneală, dar evreii vorbitori de limbă greacă caută să-l omoare.

8) Saul fuge în cetatea lui natală, Tars.

9) Dacă Duhul Sfânt n-ar fi intervenit într-un mod minunat, noi n-am fi auzit astăzi de Saul. Când au primit vestea despre dezvoltarea extraordinară, multiculturală a bisericii din Antiohia, apostolii l-au trimis acolo pe Barnaba. În urma activității acestuia, biserica s-a dezvoltat și mai mult. După aceea, Barnaba a călătorit până la Tars ca să-l implice în lucrare și pe Saul (Faptele 11:25,26). La scurt timp, au plecat împreună în prima călătorie de împlinire a misiunii bisericii, călătorie ce așteaptă să fie continuată în jurul lumii, în așteptarea Domnului care a promis că Se va întoarce când „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea” (Matei 24:14).

De discutat: „Sângele martirilor este sămânța bisericii”, spunea Tertulian. Discutați despre modul în care martirajul lui Ștefan și persecuția care a urmat după aceea au facilitat creșterea bisericii primare.

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

În cartea Faptele apostolilor, Luca folosește numele „Saul” de 25 de ori, iar numele „Pavel” de 129 de ori. Care este semnificația acestor două nume? Apostolul însuși ne oferă un indiciu în Faptele 26:14: „Eu am auzit un glas care-mi zicea în limba evreiască: «Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?»” Fiind fariseu, el vorbea aramaica și cunoștea bine limba ebraică, iar în ebraică, numele lui era Saul. Însă, în greacă, numele lui era Pavel. Se pare că a preferat acest al doilea nume fiindcă a fost chemat să fie apostol al neamurilor, care vorbeau, în general, greaca. Apostolul a fost un maestru al contextualizării: „M-am făcut tuturor totul, ca, oricum, să măntuiesc pe unii din ei” (1 Corinteni 9:22).

Întrebare

Ce putem face noi pentru a contextualiza predicarea Evangheliei?

4. ACTIVITATE

După ce îi povestește regelui Agripa experiența convertirii sale, Saul face o afirmație care ar putea fi considerată deviza vieții lui de după convertire: „N-am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești” (Faptele 26:19). Această declarație succintă sintetizează viața, mărturia și martiriul său.

Încurajează-i pe participanți să prezinte într-o singură frază (oral sau în scris) sinteza vieții lor și scopul vieții lor de creștini.